

Grandpierre K. Endre, a titokfejtő:

történész és gondolkodó

(1916-2003)

<http://www.grandpierre.hu/leleplezo1.htm>

A fiú az ajáról...

Grandpierre K. Endre

A történészek díszpáholyában lenne a helye

Megjelent: Arany Tarsoly, 2008. június 1, 48-52.

- Mikor indult meg benne az ősi tudás iránti vágy és honnan merítkezett?

- A Grandpierre-ágon családi hagyományunk az ősiség iránti érdeklődés. Édesapám a logika teljes hatókörű és teljes hatóerejű, természetes formáját érzékelte magában, és azt vallotta, hogy minden kérdést gyökerében kell megragadni, végső összefüggéseiben kell feltárni ahhoz, hogy lényegét felfoghassuk. Történelmi érdeklődésének köszönhető, hogy történész szakon végezte el az egyetemet is. Édesapjától származott rá, majd rám az ősi családi hagyomány számomra legértékesebb részeként a Természet kozmikus titkai, az emberréválás, a genetikai emlékezet, az élet végső kérdései iránti szenvedélyes érdeklődés. Egyik legnagyobb felismerése, hogy a modern kort megelőző mágikus kor, az Aranykor elérése, visszaszerzése az egyetlen kiút az emberiség számára. A mágikus kor igazi felfedezése Édesapám nevéhez fűződik. Első nagyobb könyvét Zrínyi Miklós, a költő és hadvezér ifjúságáról, másodikat meggyilkoltatásáról írta. Az 1960-as évektől az úgynevezett őstörténelem, a mágikus kor titkainak megfejtése, a magyar történelem titkainak feltárása állt tevékenységének központjában. Édesapámat elképesztően magas hőfokon izzó szenvedélyes életszeretet és tudásvágy röpitette, társaságában sokszor valósággal meggyulladt a levegő, arcunk is kipirult, és rám is kisugárzott az a sehol máshol nem tapasztalt, mindent átfogó életszenvedély, mely lázban tartotta egész életén át. Társaságban sokszor bebizonyosodott, hogy idegei vasnál erősebbek. Ez a vasidegzet adott alapot a kérdések végső magjáig kérlelhetetlen következetességgel haladó gondolkodásának, vaslogikájának, egy olyan vaslogikának, amely páratlanul érzékeny és megdöbbentő mélységű emberi együttérzésen, átélési képességen alapult. Úgy tartotta, a közvetlen átélést, a gyermeki érzékelésben még sokszor épen megtalálható közvetlen azonosulást figyelmünk tárgyával semmi sem pótolhatja. Ahogy az ember akaratlanul is belehelyezkedik, belekerül figyelme tárgyába, ha teljesen azonosul vele, átélési képessége felfokozódik, valósággal határtalanná, teljessé válik, érzékei élessé, finommá és érzéstelivé válnak, és közvetíteni kezdi a teljes tudást. Ezért az átélést, ezt a modern világban is meglévő, de elsatnyult emberi képességet ő a logika teljes hatóerejű formájának, a mágikus erejű, lenyűgöző, kozmikus érzékelést hordozó mágikus logikának egyik legfontosabb alkotóelemének tartotta. Grandpierre K. Endre eleve rendkívüli fizikai és szellemi erővel rendelkezett. Erdélyben az országos ifjúsági bajnokságon hosszútávfutásban első helyet ért el.

Valósággal rendkívüli fizikai teljesítményekre volt képes, de még nyolcvanéves korában is százötvenszer tudott függeszkedve felhúzódkodni. Úgy látta, hogy az ember tele van csodálatos, ismeretlen, rejtett képességekkel, csak észre kell ezeket venni, be kell vetni magunkat közéjük, és átadni magunkat felszabadító erejüknek. Vele találkozni olyan élmény volt, mint győzelmes csatába, életre-halálra szóló, mindennél nagyszerűbb ügyet szolgáló csatába menni: sokszor szinte egész testemben remegtem az izgalomtól, arcomat előtötte a pír, és mindenre kész voltam, az élet szépségének éhsége óriási kortyokban zúdult szervezetembe. Ráadásul úgy gondolkodott, hogy a közvetlen, teljes hatókörű, elemi erejű átéléssel szerzett tudás soha nem elegendő, mert csak egyik lába a logikának: a másik láb az értelem, az összehasonlító, a tapasztalattal, ismereteinkkel egybevető logika. Nyilvánvaló volt számára, hogy csak az fogadható el a közvetlen átéléssel szerzett elsődleges tudásból, amit gondolkodásunk is alátámaszt. Teljes szervezetét, teljes életét átjárta az a mágikus életerő, az a kozmikus, túlcordulásig telített érzéserő, aminek teljes feltárását élete legnagyobb céljának tartotta. Ebből a megrendítő, lenyűgöző, kozmikus erőforrásból merítkezett.

- Milyen szakrális kapcsolata volt az égiekkel, milyen viszonya volt a hivatalos egyházakkal?

- Neki nem az égiekkel, hanem magával az Éggel volt kapcsolata. Nem volt szüksége közvetítőkre. Akinek életét ilyen mértékben betöltötte a kozmikus életerők közvetlen megtapasztalása a logika teljes értelme kibontakozásának kulcsaként, annak számára a művallások, az ember társadalmi irányítás alá helyezésére, hatalom alá vetésére készített művallások üres dogmák, összességükben káros, az embert észrevétlenül lefokozó, lealacsonyító tantételek rendszere csupán. Nem tartotta véletlennek, hogy ezek a művallások, amelyek ma világvallások néven ismeretesek, egyre inkább kiürülnek, eltorzulnak. Úgy gondolta, hogy a vallás központi szerepet játszik az ember életében, és ezért hozta létre a hatalom korszaka a hatalmat szolgáló művallásokat, a hatalomnak való önkéntes behódolás dicsőítésére. Átlátta, hogy a művallások lényege a lelki-szellemi önfeladás ideológiája. A hivatalos egyházakban a történelem emberpusztító erőinek faltörő kosait látta, mézesmázos csomagolásban adagolt alattomos mérget. A művallások az emberiség őshagyományait egyszerűen figyelmen kívül hagyták, mintha nem is léteztek volna, s helyettük a történelmi, értsd hatalmi idők hagyományaira támaszkodtak, ezeket is kiforgatták eredeti értelmükből, megrontották, ha céljaikhoz éppen erre volt szükség. Nagy becsben tartotta a természeti népek csodálatos hagyományait az Aranykorról, kifinomult ösztöneiket, letörhetetlenül szenvedélyes érdeklődésüket a Természet titkai iránt.

- Ha jól tudom, Édesapád egyházat is alapított, mi volt a célja vele? Milyen irányvonala volt/van?

- Édesapám úgy gondolta, hogy a magyarság újjászületésének legfontosabb feltétele, hogy elrabolt ősvallásunkat visszaszerezzük, helyreállítsuk, hogy új életet adjunk a Magyarok Istenének. Felismerte, hogy nem egy újabb művallásra van szükség, ezúttal nemzeti mázban, hanem a történelmi valósághoz a lehető legszorosabban hú történelmi alapokon kell

helyreállítani a magyar ősvallást, a nemzeti vallást. Az angolok a középkorban képesek voltak szembeszállni a vallási internacionalizmus erőivel, és létrehozták az anglikán egyházat. A zsidók fő erőssége nemzeti vallásuk. Irán fő erejét nemzeti vallása adja. A vallás a nemzet lelkületének foglalatja. Ha a vallás nem nemzeti, meghamisítja, megrontja a nemzet lelkületét. Felismerte, hogy a magyarság csak nemzeti vallásának helyreállításával kerülheti el a további pusztulást. Ezért szerette volna megalapítani a történelmi Magyar Nemzeti Vallást. Figyelemre méltónak tartotta, hogy mennyire nem lépnek fel ezek a művallások a burjánzó szekták ellen. Sok országban betiltott szekták is szabadon garázdálkodhatnak a mai Magyarországon. Ebben a nagy „toleranciában” csak egyetlen vallást nem engedélyeznek ma Magyarországon: a történelmi valóságon alapuló magyar vallást. A Magyar Cégbírószág kereken elutasította a Magyar Nemzeti Egyház bejegyzését. Ehelyett azt javasolták, hogy adja be kérelmét Megyeri Keresztény Egyház néven, azt engedélyezni fogják. Jellemző a mai viszonyokra. Nyoma sincs a vallásszabadságnak, ha valaki a magyarság javára akar élni vele.

- Milyen példát adott neked?

- Példát adott emberségből, abból, hogy az ember mindenekelőtt ember, lényegében teljes ember kell legyen, és csak azután lehet a társadalmi munkamegosztás része. Embernek lenni pedig legelőször is azt jelenti: érezni, érezni merni, és fejleszteni érző és együttérző képességünket önmagunkkal, az emberekkel, az élőlényekkel, a Természettel, a világgal. Embernek lenni azt is jelenti: képesnek lenni valóban önállóan gondolkodni, a kérdések végső gyökeréig eljutni, és sokoldalúan fejleszteni önálló gondolkodóképességünket, logikánkat. Embernek lenni azt is jelenti: cselekedni az emberért, az életért, az igazságért, a jóért, a magyarságért, az emberiségért, a Természetért. Az ember csak akkor lehet teljes ember, ha együttérzését, együttgondolkodását és együttcselekvését életvitelszerűen fejleszti.

- Édesapád milyen kutatási módszerrel dolgozott?

- Gyakran dolgozott diktafonnal, az előszó elevenségének többleterejét sokra tartotta. Amikor izgalmas nyomra bukkant, elővette a magnót, és elkezdett a magnóba beszélni, és mondta, mondta, úgy spontán, ahogy felmerült benne, mert ezek a legjobb pillanatok, az érzés, a gondolat születésének pillanatai hordozzák a Természet legteljesebb hímporát. Amikor kifutotta magát az érzés, a gondolat, amikor felívelt legmagasabb egére, amit meg tudott adni neki, és kirepülve magát a gondolat újra a földre szállt s megnyugodott, csak akkor kapcsolta ki a magnót. Ha már a teljes mondanivaló kiröpült, akkor jött el az ideje a legépelésnek, és a leírt szöveget áttekintő és ellenőrző értelemnek. Gyakran egészen szenvedélyes utazásokon vett ilyenkor részt, rendkívüli látomások kerítették hatalmukba, eljutott a közös genetikai emlékezet birodalmába is, térben és időben óriási távolságokat tett meg. Máskor pedig álmából ébresztette fel magát, mert tudta, álomban lelki-szellemi képességeink megtisztulnak, megifjulnak, újjászületnek, százszor szebbek és erősebbek lesznek. Amikor álmában valami rendkívüli, megörökítendő élmény érte, felébresztette magát, és felvette diktafonra még frissiben az álmot, vagy lejegyzetelte, mielőtt elröpült volna.

- Milyen őstörténészekkel tartott kapcsolatot, kikből merítkezett és ki/kik az/ok, aki/ke/t nagyra tartott?

- Édesapám öntörvényű volt, nem ő merítkezett másokból, hanem mások merítkeztek Belőle. Jórészt Édesapámnak köszönhető, hogy a magyarság kárpát-medencei őslakos mivolta ma a köztudat jó részében jelen van, hiszen közvetlenül László Gyula „kettős honfoglalás” elmélete után tette közzé a Tarih-i-Üngürüş ismertetését, a magyarság őshonosságának és tízezer éveken át újra és újra visszaköltözésének bizonyítását, 1979-ben. „A magyarok Istenének elrablása” című könyvében feltárta a 955. évi passauai titkosdiplomáciai megállapodást, bebizonyítva, hogy Magyarország idegen iga alá hajtása a német és nemzetközi titkos diplomácia műve volt. A magyar főurakat óriási kincsekkel árulásra bírták. Titkos szerződésben megállapodást írtak alá Magyarország függő helyzetének kialakítására, a Nyugat előtt félelmetes magyar nemzet ártalmatlanná tételére, a magyar szellem kettőtörésére. Feltárta a titkos magyarellenés szerződés azon legfőbb pontjait, amelyekben a német-római birodalom és az egyház megállapodott Magyarország titkosdiplomáciai módszerekkel történő lerombolásának céljából. „Királygyilkosságok” című nagyszerű művében bebizonyította, hogy a legtöbb magyar királyt tervszerűen gyilkolták meg. Történelemfelfogásának alapját egy közösségi világeszme alkotja, az az eszme, hogy minden ember arra hivatott, hogy az élő Világegyetem eleven alkotótársa legyen. Az emberiség igazi sorsa a Természet lényegével való lelki és szellemi egybeforrottság, az élő Világegyetem megnyilvánulása, akaratának, rendeltetésének valóra váltása.

Emellett természettudósként is maradandót, sőt rendkívülit alkotott. Részt vett a „Közösségi tudati erőterek” nemzetközi kutatócsoport munkájában, amelynek két Nobel-díjas tagja is volt, s ennek keretében részletes kutatási tervet és munkatervet dolgozott ki a kozmikus és közösségi erőterek szerepének vizsgálatára az élet, a tudat és az ember kialakulásában és evolúciójában (Kutatási Terv, 1996), amely angol nyelvű szakfolyóiratban is napvilágot látott (Collective Fields of Consciousness in the Golden Age, 2000, World Futures. The Journal of General Evolution). Természettudományos munkásságában a tudatkutatás mellett éppúgy szerepet játszott a Nap-kutatás, mint a kozmológia, az evolúció elmélete, az elméleti biológia és az elméleti fizika. Az általa felismert elv, a Világegyetem anyagi megvalósulását irányító elve az elemi, kölcsönös érzékelés elve. Az anyagi világegyetem, a biológiai létezés, az ember és az ember által létrehozott szervezetek mind kölcsönhatások következményei. Kimutatta, hogy a kölcsönhatások elsődlegesek az anyaghoz képest, s hogy a kölcsönhatások kozmikus törvénye érzékelést, együttműködést, elemi és természetes kölcsönösséget jelent, és az egész Világegyetem öntevékeny, titáni szerveződés, önkéntes csoportosulás révén fejlődik az érzékelés elemi és mindent átható elve alapján.

Alapvető jogelméleti felismerése, hogy az igazsághoz való jog minden más jognál alapvetőbb (Elemi jogunk: Az igazsághoz való jog, 1996). Az úgynevezett emberi jogok kétes értékűek, ha a hazugság, a csalárdság szolgálatában állnak. Az élet, a társadalom emberi oldalának alapja az igazsághoz való jog megteremtése és érvényre juttatása, amely ha megtörténik, az

emberiség páratlan felvirágzáshoz vezet. Kapcsolatban állt Bakay Kornéllal, aki szerint Édesapámnak „a történészek díszpáholyában lenne a helye”; Badiny Jós Ferencsel, aki szerint „el kell őt ismernünk korunk legkiválóbb történelmi oknyomozójának”. Kapcsolatban állt Oláh Imrével, Orbán Dezsővel, és sok más magyar őstörténésszel. Mégis magára utalva, önállóan, egymagában dolgozott, évtizedek szívós munkájával tört utat a magyarság történelmi alapkérdéseinek tisztázásáért, megalkotva a Magyarság Központi Titkai, a Magyar Ősidők Mondái, és a Magyarok Titkos Története sorozatokat, amelyek a magyarság legfontosabb útmutatóinak rangjára emelkedtek a széles köztudatban.

- Egész-e az életműve?

- Életműve alkalmas arra, hogy a magyarságnak visszaadja szellemi erejét, tisztánlátó képességét. Nemcsak megvilágította történelmünk valódi, leglényegesebb alapkérdéseit, hanem ezekre az eddigieknél jóval mélyrehatóbb, széleskörűbb és teljesebb választ is adott. Ha a magyarság ahhoz hasonlíthatóan megbecsüli ezeket a könyveket, ahogy a Tórát megbecsülik hívei, akkor a magyarság felemelkedése törvényszerűen be fog következni. Nemcsak a történelemben alkotott rendkívülit és maradandót, hanem a természettudományban, a filozófiában, a kultúrtörténelemben, a költészetben, a szépirodalomban és a festészetben is. Életműve gondozására és tovább éltetésére a magyarságnak előbb-utóbb össze kell fognia.

- Mennyi könyvet jelentetett meg és van-e még kiadatlan munkája? És miről szól?

- 22 alapvető jelentőségű történelmi könyve jelent meg, ebből 11 a Magyar Történelem Központi Titkai című, régóta nagyon keresett sorozatban. Ezen kívül megjelent három verseskönyve, négy ifjúsági műve. Kiadatlan a halála előtt elkészült, s talán legjelentősebb és legmegrendítőbb verseskötete, a Világtalan Vazul Énekei - Meg Kellene Fújni Végre Már a Kürtöket.

- Milyen volt a világfelfogása és az életszemlélete?

- Édesapám egyetemes látókörűen és rendkívüli mélységekbe hatolóan érzett és gondolkodott. Emberi együttérző képességében, az emberek, az élővilág, a fogalmak, a kozmikus erők iránti figyelmében messze kimagaslott a mai szemlélet határain túlra, olyan messzeségekbe, ahová a modern ember nem lát el. Ennek velejárója, hogy nehéz felismerni jelentőségét a maga teljes valójában. Sokkal jobban szerette az igazságot, az embert, az igazságosságot, a minden emberben ott rejlő nagyszerűséget, mint ahogy azt legmerészebb álmainkban el mernénk képzelni. Látásmódja mindig friss volt és eleven, meglepő, lázbahozóan váratlan és nagyszerű. Gyakran hozta váratlan helyzetbe az embert, és meglepetésekkel rukkolt elő. Tizenéves korunkban például rendszeresen beszélgetett velem és bátyámmal oly módon, hogy nekünk szegezett egy kérdést, és felszólított, hogy indítsunk erről a kérdésről egy párbeszédet egymás

között, vessünk fel új szempontokat, és érveljünk egymás érvei ellen és új szempontok mellett, közben merüljünk el a kérdésben mélyre, majd engedjük el magunkat és szabadon áradva játékosan éljük bele egyre jobban magunkat a feltáruló új világba. Így például egy alkalommal felvetette a kérdést: miért hullik a vakolat? Tessék érvelni! Tessék végiggondolni! Hogy miféle törvény bírja rá a vakolatot, hogy láthatatlan módon lassan lassan eresztékeiből szítálgon a por! És ha a vakolatból szítál, szítál-e másból is? És ha másból is szítál, szítál-e mindenből? És ha mindenből szítál, szítál-e a Mindenségből? És ha a Mindenségből szítál, és mindenből szítál, és mindig is szítált, hol az a sok-sok por, mi lesz vele? És még és még tovább, meddig lehet még ezt a kérdést feszíteni? Ki képes rá? Melyik gyerek? Egy ilyen alkalommal annyira beleéltük magunkat az érvelésbe, hogy egy széken lovagolva kiabáltunk egyre hangosabban, és közben egyre izgalmasabb gondolatok törtek ránk, és Ő mindegyik ilyen alkalmi beszélgetést felvette magnóra. Alkalmadtán visszajátszotta, megmutatta, mi volt jó benne, mit lehetett volna jobban, végletesebben megvalósítani.

Világfelfogásában alapvető szerepet játszott a felismerés, hogy a logika, ha nem vágja el magát eleven törzsétől, az érzéstől és az ösztönöktől, kozmikus hatóerejűvé válik, és képes mindent felfogni, megérteni és megmutatni. Ezt az Átala felfedezett logikát mágikus logikának nevezte. Felfedezte, hogy a magyarság maga a mágikus világlátás népe, az emberiség kulcsszerepet játszó népe. Édesapám, megítélésem szerint, az emberiség elmúlt évezredeinek legnagyobb alakja, egy olyan ritka zseni, aki ki tudott törni az összes olyan szellemi kalodából, amibe az elmúlt kétezer év legkiemelkedőbb alakjai vagy beletörődtek, vagy meghaladta képességeiket, hogy felismerjék a kérdés jelentőségét.

Nagy Tibor

Oknyomozó történelmi könyvei:

Fekete hóesés. Nyomozás háromszáz év távolából egy történelmi gyilkosság felderítésére hiteles kordokumentumok elemzése alapján és a két Zrínyi Miklós élete. Budapest, Móra Ferenc Könyvkiadó, 1970.

Aranykincsek hulltak a Hargitára. Magyar Titkok. A magyarok eredete a Tárih-i-Üngürüsz tükrében (történelmi tanulmányok). Népszava Kiadó, 1990.

Királygyilkosságok. Hogyan haltak meg a magyar királyok? Magyarok Titkos Története, 2. rész, Titokfejtő Könyvkiadó, 1991.

Lajos király három halála és négy temetése. Móra Ferenc Könyvkiadó, 1989.

A magyarok Istenének elrablása, avagy a magyar faj nagy elárultatása. Magyarok Titkos Története, 3. Rész, Titokfejtő Kiadó, 1993.

Miként menthető meg a magyar nemzet? Titokfejtő Könyvkiadó, 1994, 71 oldal.

Üzenet és titok. Szellemi szabadságharcunk kézikönyve. Titokfejtő Könyvkiadó, 1995.

Vészkiáltás fenyegetett hazánkért. Szellemi szabadságharcunk kézikönyve. II.

Gróf Zrínyi Miklós meggyilkoltatása. (Fekete hóesés.) Titokfejtő Könyvkiadó, 1997.

Anonymus titkai nyomában. Magyar Ház Kiadó, 1998.

Kővából kiáltó asszony. Magyar ősidők csodálatos mondái. Titokfejtő Könyvkiadó, 1998.

Rögberejtett Isten kardja régi rege róla. Isten kardja a kezünkben volt. Magyar Ősidők Csodálatos Mondái 2. sz. (Atilla kardjának történelmi rejtélyei) Titokfejtő Könyvkiadó, 1999.

A Történelmünk Központi Titkai sorozat füzetei

Mi az igazság az Árpádi bejövetel körül? 1. Szám, 1994

Hol van a magyar őshaza? 2. Szám, 1995

Mióta él nemzet e hazán? 3. Szám, 1996

Isten szava a magyar nép szava. Az ősi magyar népfelségjog virágzása és hanyatlása. 4. Szám, 1996

A magyar ősvallás történelmi alapjai. 5. Szám, 1996

Tízezer évi küzdelem hazánk megmaradásáért. 6. Szám, 1996.

Miért söpri el a történelem a Trianonokat? 7. szám, 1996.

A magyarság őseredete. 8. Szám, 1996.

Árpád kirekesztése az Árpád-házból, avagy a magyar királyok új rendje. 9. Szám, 1996

Istennyomok hét ölnyi por alatt. Amit a magyar ősvallásról tudni kell. 10. szám, I. rész. A Magyar Nemzeti Egyház kiadása, 1997

Az Élet vallása. Istennyomok hét ölnyi por alatt, II. rész. Tananyag a magyar ősvallásról. 11. szám, A Magyar Nemzeti Egyház kiadása, 1997.

Verseskötetei:

Kiegészítések... . Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest, 1989.

Erdély ereklyéi emlékeztetnek engem. Titokfejtő Könyvkiadó, 1994.

Szent Éhség. Titokfejtő Könyvkiadó, 1999.

Történelmi regénye:

Az ördög apostolai. Zrínyi Miklós, a költő és hadvezér ifjúságáról. Budapest, Móra Ferenc Könyvkiadó, 1962. Ezt a regényt minden idők három legzseniálisabb magyar történelmi regénye közé sorolták, és javasolták, hogy kötelező irodalom legyen az iskolai oktatásban.

